

νεῖς καὶ τοὺς ἀναρρώονοντας ἵνα προφυλάττωσι δῆθεν αὐτοὺς ἀπὸ πάσης βλαβεραῆς ἀτμοσφαιρικῆς ἐπιηρείας. Αἱ δῆθεν προφυλάξεις αὗται εἰσὶν ὁ μέγιστος τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ἀναρρώονόντων πολέμιος. Πρώτιστος κανὼν, ὃν πρέπει νὰ τηρῶμεν ἐν τῷ δωματίῳ τῶν ἀσθενῶν ἢ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν νοσοκομείων, κανὼν οὐ ἄνευ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι πάντες οἱ λοιποὶ καθίστανται περιττοί, εἶναι οὗτος, νὰ κατορθώσωμεν ὅπως ἄνευ ψύξεως τοῦ ἀσθενοῦς ἀναπνέη οὗτος ἀέρα τόσῳ καθαρὸν ὅσον καθαρὸς εἶναι ὁ ἐκτός τοῦ δωματίου ἀήρ. Πάντες οἱ περὶ τὴν νοσηλείαν τῶν ἀσθενῶν ἀσχοληθέντες διδάσκουσι τὴν συνεχῶς παρ' ἡμῖν παραγωνιζομένην ἀλήθειαν ταύτην. Ἡ ὀνομαστὴ φιλόανθρωπος Κυρία Nightingale, ἐν τῷ περὶ νοσηλείας ἀρρώστων πονήματι αὐτῆς (Notes on nursing, κτλ.) ἀναγράφει τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐν κεφαλίδι, συνεχῶς δὲ καὶ ὑφ' ὅλας τὰς μορφὰς πραγματεύεται καὶ ἐπανέρχεται εἰς τοῦτο. Μεθ' ὅσα ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω περιττὸν ὅλως ν' ἀναπτύξωμεν τὸ ἀπολύτως ὀρθὸν τῶν παρατηρήσεων τούτων τῆς ἐπιστημονικῆς νοσηλείας. Ἀληθῶς, ὅτε ἀήρ ἀνεπαρκῆς καὶ μεμολυσμένος καταβάλλει ταχέως τοὺς ὑγιεῖς, πολλῶ μᾶλλον προώρισται νὰ καταβάλλῃ τοὺς ἀσθενεῖς ὁ πνιγρὸς καὶ μεμολυσμένος ἀήρ τῶν δωματίων αὐτῶν, καθιστάμενος συχνάκις πρόσκομμα ἀνυπέροβητον εἰς τὴν θεραπείαν καὶ εἰς τὴν ἀνάρρωσιν αὐτῶν. Γινώσκωμεν πλείστους ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν, οἵτινες ἐδιδάχθησαν τὸ σφαλερὸν τῶν τοιούτων ἰδεῶν των, διὰ τῆς ἀπωλείας τῆς ζωῆς αὐτῶν ἢ τῆς ζωῆς φιλιτάτων αὐτοῖς. Συνισθόμεν ἐπὶ τούτοις τὴν ἀνάγκην τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου λίαν πρακτικῶν παραγγελιῶν τοῦ Δ^{ου} Νικολάου Μακκᾶ (*Περὶ νοσηλείας ἀρρώστων, κτλ.*)

Παραλείποντες τὴν ἐκ διαφόρων αἰτίων προκύπτουσαν ἐνίοτε εἰδικῶς μiasματικὴν τοῦ ἀέρος κατάστασιν, ἣτις γεννᾷ ποικίλας νόσους, συμπεραίνωμεν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ὅτι ἢ ἐκ τῆς φυσικῆς, ἐκ τῆς χημικῆς καὶ ἐκ τῆς φυσιολογίας θεωρία καὶ ἢ καθημερινῆ πείρα διδάσκουσι, ὅτι ἢ συνεχῆς ἀνκνέωσις τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εἶναι ὄρος ἀπαραίτητος τῆς διατηρήσεως τῆς ὑγείας τοῦ μὴ νοσοῦντος ἀνθρώπου, τῆς θεραπείας δὲ καὶ ἀναρρώσεως τοῦ πάσχοντος καὶ τοῦ ἀναρρώοντος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΤΥΠΑΛΟΣ.

ΤΙ ΕΣΤΙ ΠΑΤΡΙΣ

Ἡ πατρίς, δὲν εἶναι, ὡς Ἕλληνας παῖδες, ἢ πεδιάς ἢ ὀλόφος σας, ὁ γυρὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου σας, ἢ ὁ καπνὸς τῶν ἐστίων ὑμῶν ὁ ἀναβάνων εἰς τὸν ἀέρα, οὐδὲ ἡ κορυφὴ τῶν δένδρων ὑμῶν, οὐδὲ ἡ μονότονος τῶν ποιμένων σας ᾠδή. Ἡ πατρίς εἶναι ἡ Θεσσαλία διὰ τὸν Ἀκρηνᾶνα, ἡ Κύπρος, ἡ Κρήτη διὰ τὸν Ἀθηναῖον,

ὁ Ὀλυμπος, ὁ Πίνδος, ὁ Ἄθως διὰ τὸν ὄρενδον Ἀρχάδα, καὶ τὸν ἀγέρωχον τοῦ Ταυγέτου ὄρεσεῖδιον. Ἡ πατρίς εἶναι ἅπανα ἢ Ἑλλάς ἀπὸ τοῦ Αἴμου μέχρι τοῦ Μαλέα, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου μέχρι τοῦ Φοινικίου πελάγους. Ἡ πατρίς εἶναι ὅσον τῆς ὠραίας γῆς μέρος λαλεῖ τὴν γλῶσσαν, τὴν ἁρμονικὴν Ἑλληνικὴν μας γλῶσσαν, εἶναι ὅ,τι κινεῖ τοὺς παλμοὺς τοῦ στήθους ἡμῶν, εἶναι ἢ ἐνότης τῆς θρησκείας, εἶναι ἢ σπονδὴ τοῦ αἵματος ἢ ἐξ ὄλων τῶν ἄκρων τῆς Ἑλληνικῆς γῆς προσέφερον οἱ ἀδελφοί, οἰγόνεις μας, εἰς τὴν βωμὸν τῆς ἀνορθωθείσης πατρίδος μας. Ἡ πατρίς εἶναι ἢ κινότης τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, εἶναι ὁ γλυκύτατος καὶ ἱερῶτατος τῆς ἐλευθερίας δεσμός. Ἡ πατρίς εἶναι τὸ ὄρατον τοῦ οὐρανοῦ μας κυκνοῦν, εἶναι ὁ γλυκὺς ἥλιος ὅστις μᾶς φωτίζει, εἶναι ἢ γαλινηαία θάλασσα ἣτις μᾶς περιβρέχει, εἶναι αἱ εὐφοροὶ γαῖαι, αἱ ἀπὸ τῆς Θράκης καὶ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τοῦ Διούκου ἐκτεινόμεναι πελάγους. Ἡ πατρίς εἶναι ὅλοι ἡμῶν οἱ συμπολιταὶ μεγάλοι καὶ μικροί, πλούσιοι καὶ πένητες. Ἡ πατρίς εἶναι τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν ν' ἀγαπῶμεν, νὰ σεβώμεθα, νὰ δουλεύωμεν καὶ νὰ υπερασπιζώμεθα δι' ὄλων τῶν διανοητικῶν μας δυνάμεων, δι' ὅλης τῶν χειρῶν μας τῆς ἰσχύος, δι' ὅλης τῆς ἐνεργείας καὶ δι' ὅλης τῆς ἀγάπης τῆς ψυχῆς ἡμῶν.¹

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἐθνικότης ταπεινουμένη, ὁμοιάζει ποταμῷ στεριεύσαντι καὶ ἀποξηρανθέντι. Ἀποκαλύπτει τοὺς κροκοδείλους, οἵτινες ἐν τῇ ἰλύϊ αὐτοῦ ἐκρύπτοντο βαθύτατα. (Edgar Quinet.)

* * Ἐπτά πόλεις ἑλληνικαὶ ἤρσαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ὁμήρου ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐνθ' ὧν καὶ τὰς ἐπτά εἶχε διατρέξει ἐπαιτῶν ἄρτον», εἶπεν ὁ Δισραῆλης, στιγματίζων τὴν ἀγνωμοσύνην τῶν ἀνθρώπων. Ἑλληνικὴ δὲ καὶ πατροπαράδοτος ἢ ἀρετὴ τῆς μετὰ θάνατον εὐγνωμοσύνης, διαπεραιωθείσα μέχρις ἡμῶν ἀλώβητος καὶ διὰ τῶν φιλανθρώπων παραγγελμάτων τοῦ Εὐαγγελίου. «Τὸν γὰρ μὴ ὄντα ἅπας εἶωθεν ἐπαινεῖν», εἶπε καὶ ὁ ἔθνικὸς Θεουκυδίδης. (Ν. Δραγοῦμης.)

* * Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἀρχαίου Σπαρτιάτου πρὸς τὸν υἱὸν του, ὅστις παρεπονεῖτο ὅτι τὸ ξίφος του ἦτο βραχὺ, «Μήκυνέ το δι' ἐνὸς βήματος ἐμπρός», δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς οἰανδήποτε περίστασιν τοῦ βίου.

* * Σταθερὰ ἀπόφασις ἰσοδυναμεῖ πρὸς βεβαίτην σοφίαν. (Ναπολέον Α'.)

* * Ἡ θέλησις εἶνε καὶ δύναμις.

* * Τρία τινὰ ὑπῆρξαν σύγχρονα εὐθὺς ἐν τῇ δημιουργίᾳ:—Ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἐλευθερία καὶ τὸ φῶς. (Κελτικὸν λόγιον.)

1. Ν. Σαρτόλος.